Dosar nr. 2-25078873-12-2-04062025-1 (2-11720/25)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

07 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Russu Natalia
Grefier Meșter Maria

examinând în ședință publică, în procedură contencioasă, în limba română, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de *****împotriva Guvernului Republicii Moldova și Ministerului Justiției al Republicii Moldova, privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen legal a hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024, obligarea Guvernului Republicii Moldova de a transfera suma adjudecată și repararea prejudiciului material și moral,

constată:

Argumentele participanților la proces.

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la 02 iunie 2025, sub nr. 04/1-13-24354, reclamanta *****a chemat în instanța de judecată pârâții Guvernul Republicii Moldova și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, solicitând constatarea încălcării dreptului la executarea în termen legal a hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024, obligarea Guvernului Republicii Moldova de a transfera suma adjudecată și repararea prejudiciului material și moral.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată, învederează reclamanta că, la 12 decembrie 2024, prin Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului s-a constatat că Guvernul Republicii Moldova i-a violat drepturile garantate de articolele 1, 6, 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale la examinarea cererii de chemare în judecată din 08 mai 2018. Indică că, anterior adoptării Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024 și Guvernul Republicii Moldova a recunoscut că statul Republica Moldova i-a violat drepturile garantate de articolele 1, 6, 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale la examinarea cererii de chemare în judecată din 08 mai 2018 și i-a fost acordat cu titlu de despăgubiri suma de 1750, 00 euro. Susține că, hotărârea Curții Europene a

Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024 urma să fie executată imediat. Relevă că, au trecut mai mult de cinci luni de zile, însă Guvernul Republicii Moldova refuză să execute Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024. Indică că, la 13 ianuarie 2025 și 29 aprilie 2025 a prezentat Ministerului Justiției al Republicii Moldova rechizitele bancare unde urma să fie transferată suma de 1750, 00 euro. Invocă că, la 23 mai 2025, a primit o scrisoare de la Ministerul Justiției al Republicii Moldova, prin care a fost informată că, chipurile Guvernul Republicii Moldova a executat Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 202, iar suma de 1750, 00 euro a fost transferată pe un cont special deschis la Ministerul Finanțelor, făcând trimitere la o oarecare hotărâre a Guvernului Republicii Moldova nr. 889 din 20 iulie 2016. Menționează că, prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 889 din 20 iulie 2026, chipurile s-a aprobat un oarecare Regulament cu privire la procedura de executare a hotărârilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului. Susține că, punctul nr.9.1) din acest Regulament stipulează cu certitudine că pentru a deschide un cont special de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova este obligatoriu acordul beneficiarului privind transferarea sumelor bănești la un cont special, deschis de Ministerul Finanțelor, semnat de către beneficiar. Menționează că, nu a semnat niciun acord cu privire la transferul sumei de 1750, 00 euro la un cont special, deschis de Ministerul Finanțelor. Relevă că, este un abuz din partea Guvernului Republicii Moldova, prin care este confirmat faptul că Guvernul Republicii Moldova refuză să execute Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 01 decembrie 2024. Indică că, din punctul 9.3) din acest Regulament rezultă cu certitudine că beneficiarul prezintă Agentului Guvernamental o cerere, semnată de către beneficiar, când ultimul solicită transferul sumei bănești la un alt cont decât cel special, deschis de către Ministerul Finanțelor. Susține că, nu are nici un drept Guvernul Republicii Moldova, prin careva Regulamente, să- i dea careva indicații unde și cum să fie transferată suma adjudecată prin Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024. Relevă că, ea decide unde, cum și în ce mod pot fi transferate sumele bănești, adjudecate prin Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024. Susține că, dobânda de întârziere pentru neexecutarea Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024, urmează a fi calculată reieșind din rata dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei de întârziere, plus trei procente. Indică că, în perioada 23 octombrie 2024 - 18 decembrie 2024 rata dobânzii la creditele acordate de către Banca Centrală Europeană a fost de 3, 65 %. Invocă că, cuantumul dobânzii de întârziere va constitui suma de 116,37 euro (1750 euro : 100 = 17, 5 euro x 6,65 % = 116,37 euro). În continuare face referire la prevederile art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. art. 1, 6, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale. Relevă că, prin tergiversarea intenționată a executării Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024, Moldova i-a violat dreptul garantat de articolul 6

paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și de Protocoalele adiționale la Convenție. Susține că, prin tergiversarea intenționată a executării Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024, Moldova a încălcat flagrant și prevederile art. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și anume obligația generală a statului de a-i recunoaște oricărei persoane, aflate sub jurisdicția sa, drepturile și libertățile definite de Convenție. În continuare face trimitere la prevederile art. 2 din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. Relevă că, art. 1 alin. (2) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, stipulează cu certitudine că aplicarea prezentei legi se face prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului. Indică că, este o sumă echitabilă, în strictă corespundere cu practica și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și care constituie o reparație echitabilă în sensul articolului 41 din Convenție. Relevă că, în conformitate cu stipulările articolului 37 paragraful 2 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, a solicitat Curții Europene a Drepturilor Omului reînscrierea pe rol a cererii 37190/2019. Susține că, cu toată responsabilitatea va informa Comisia Europeană, Consiliul și Parlamentul Uniunii Europene, grupul de negociatori din partea Uniunii Europene cu privire la aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană despre faptul că Republica Moldova refuză să execute Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024, despre faptul cum a fost reformat Consiliul Superior al Magistraturii, despre faptul cum mulți judecători certați cu legea, care au fost promovați și numiți în funcții de judecători de Vladimir Plahotniuc și Igor Dodon și care le-au jurat credință pe viață și care îi slujesc și în prezent pe Vladimir Plahotniuc și Igor Dodon, care au neglijat în Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 08 iunie 2019 și au deținut și după 08 iunie 2019 funcția de judecători în Republica Moldova contrar prevederilor articolului 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, articolului 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, articolelor 1, 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, articolelor 1, 116 din Constituția Republicii Moldova, care au uzurpat și au menținut forțat funcția de judecători în Republica Moldova și după 08 iunie 2019, sunt promovați în funcții. Susține că, dispune de suficiente probe pentru a le prezenta Comisiei Europene, Consiliului și Parlamentul Uniunii Europene, grupul de negociatori din partea Uniunii Europene cu privire la aderarea Republicii Moldova la Uniunea.

3. *În drept,* reclamanta a întemeiat acțiunea pe dispozițiile Legii nr. 87 cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și **a solicitat** constatarea faptului încălcării dreptului acesteia, la executarea în termen legal a Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din

12 decembrie 2024, obligarea Guvernului Republicii Moldova de a transfera suma de 1750 euro, adjudecată prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024, la conturile bancare, indicate în cererea din 29 aprilie 2025, a încasa din bugetul de stat al Republicii Moldova în beneficiul său suma de 116, 37 euro cu titlu de prejudiciu material (dobânda de întârziere) și suma de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen legal a Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului.

4. ***La 22 iulie 2025, reprezentantul pârâtului Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, Calinici Ana, a depus referință la cererea de chemare în judecată. (f.d. 26-28)***

5. Întru dezvoltarea criticilor formulate, pârâtul a invocat că, potrivit art.1 alin. (1) din Legea nr.87/2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, scopul prezentei legi este crearea în Republica Moldova a unui remediu intern eficient de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. Relevă că, potrivit art. 2 alin.(7) din Legea nr.87/2011, organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției. Relevă că, că potrivit art. 7 lit. b) din Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern, în vederea realizării funcțiilor și atribuțiilor sale, Guvernul stabilește modul de organizare și funcționare, domeniile de activitate, structura și efectivul-limită ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale subordonate Guvernului și ale structurilor organizaționale din sfera lor de competență, coordonează și controlează activitatea acestora. Susține că, în acest sens, pct.6 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.698/2017, Ministerul realizează funcțiile stabilite de prezentul Regulament în următoarele domenii: 1) reprezentarea Guvernului la Curtea Europeană a Drepturilor Omului; 2) reprezentarea Guvernului în Parlament și la Curtea Constituțională; 3) reprezentarea intereselor statului în instanțele judecătorești (...)”. Indică că, organul care reprezintă Statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției. Reieșind din circumstanțele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată, inclusiv și înscrisurile/probele anexate, nu se configurează niciun argument prin care să se justifice temeinicia acțiunii înaintate. Indică că, potrivit scrisorii de răspuns a Ministerului Justiției nr.06/4765 din 23 mai 2025, la cererea dlui Nicolae Daniliuc, Biroul asociat de avocați ”Conex”, depusă în interesele reclamantei, se comunică că în scrisoarea Ministerului Justiției nr. 06/17061 din 13 decembrie 2024, expediată către *****, s-a solicitat prezentarea setului de acte necesar pentru achitarea sumei bănești, fiind acordat un termen până la 27 decembrie 2024. Susține că, în lipsa unui răspuns la solicitarea Ministerului Justiției din partea reclamantei, în scopul executării în termen a deciziei Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Borisova vs. Republica Moldova (nr.37190/19) din 12 decembrie 2024, prin scrisoarea nr.06/327 din 9 ianuarie 2025, decizia a fost expediată spre executare

către Ministerul Finanțelor, cu solicitarea transferării sumelor acordate reclamantei la un cont bancar special deschis pe numele acesteia în temeiul art. 18 pct. 5) din Hotărârea Guvernului nr.889/2016 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedura de executare a hotărârilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului. Relatează că, drept anexă la scrisoarea de răspuns a Ministerului Justiției nr.06/4765 din 23 mai 2025 este menționat Ordinul de plată nr.104 din 24 ianuarie 2025. Relevă că, reclamanta nu a indicat, în concret, care sunt drepturile vătămate prin activitatea Guvernului, în calitate de autoritate administrativă. Susține că, în acest sens, Codul administrativ statuează: - art.5) activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea ; - art. 10 alin.(2): „Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual"; -art. 167 alin. (4): „Dacă prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată" -art. 166: "Cererea prealabilă poate fi depusă numai dacă persoana își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual"; - art.60 alin.(3): „În cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărârea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă". În continuare face trimitere la prevederile art. 196 alin.(1) și art. 198 alin.(2) din Codul administrativ. A solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

6. ***La 24 iulie 2025, reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției, Vicol Alexandru, a depus referință la cererea de chemare în judecată. (f.d. 29-31)***

7. Întru dezvoltarea criticilor formulate, pârâtul a invocat că, la 12 decembrie 2024, Curtea Europeană a pronunțat decizia în cauza Borisova vs. Republica Moldova (nr. 37190/19). Relevă că, în conformitate cu respectiva decizie, Guvernul trebuie să achite reclamantei, 1500, 00 euro pentru prejudiciul moral și 250 euro pentru costuri și cheltuieli (sume convertite în lei moldovenești conform ratei de schimb aplicabile la data efectuării transferului). Indică că, la 13 decembrie 2024, a expediat în adresa dnei. Borisova Nadejda, scrisoarea nr. 06/11061, prin care a solicitat prezentarea unei soluții convenabile de executare a deciziei CEDO:1)fie a acordului privind transferarea sumelor pe un cont special, deschis de către Ministerul Finanțelor la "Moldova-Agroindbank" (fără achitarea comisionului băncii); 2) fie prezentarea datelor bancare ale reclamantei. Invocă că, la 09 ianuarie 2025, Poșta Moldovei a restituit scrisoarea nr. 06/11061, cu mențiunea nereclamat. Relevă că, în acest sens, tot la 09 ianuarie 2025, a expedia, în adresa Ministerului Finanțelor, scrisoarea nr.

06/327, privind executarea deciziei CtEDO în privința Nadejdei Borisova, prin transferarea sumelor, la un cont bancar special deschis, inclusiv pentru astfel de circumstanțe. Susține că, circumstanța respectivă de executare are la bază pct. 18. 5) din Hotărârea Guvernului nr. 889/2016: „plata sumei bănești, poate fi făcută altei persoane decât cea desemnată de Curte în următoarele cazuri: dacă beneficiarul desemnat de către Curte nu poate fi găsit sau contactat sumele se plasează într-un cont bancar special deschis pe numele beneficiarului și se păstrează timp de 3 ani". Invocă că, prin ordinul de plată nr. 104 din 24 ianuarie 2025, Ministerul Finanțelor a dispus transferarea sumei de 1750, 00 euro, întru executarea deciziei CtEDO în cauza Borisova v. Republica Moldova (nr. 37190/19). Relevă că, reieșind din conținutul cererii de chemare în judecată, reclamantul se consideră îndreptățit de a solicita încasarea prejudiciului material și moral, din contul bugetului de stat, pentru o perioadă de executare de 1 lună și 12 zile. Califică ca nefondate pretențiile reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului cauzat prin pretinderea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. Indică că, prin prisma jurisprudenței Curții Europene, aprecierea termenului rezonabil de executare urmează a fi făcut după anumite criterii de apreciere: *complexitatea cauzei, comportamentul părților și miza reclamantului.* Invocă că, complexitatea cauzei: se manifestă prin problematica executării deciziei CtEDO din 12 decembrie 2024, din considerentul imposibilității identificării datelor reclamantului *****; comportamentul autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești: conduita Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor a fost una conformă cu legislația în vigoare și nu a relevat indici privind lipsa de diligență, decizia fiind executată prompt; miza (interesul) pentru reclamant: nu a fost argumentată în acțiune, resursele financiare fiind disponibile de a fi extrase de pe contul respectiv, în decurs de 3 ani. Susține că, în urma analizei circumstanțelor cauzei, atestă întreprinderea tuturor măsurilor necesare, în vederea executării hotărârii CtEDO vizate. Relevă că, reclamantul a omis să specifice care anume prevederi legale au fost încălcate de către Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor. În această ordine de idei, subliniază că prevederile Legii nr. 87/2011 nu acordă dreptul, în mod automat, la repararea prejudiciului, în lipsa dovezilor că persoana întrunește condițiile legii și în subsidiar că a suferit un anumit prejudiciu în urma pretinderii încălcării dreptului garantat de lege. Susține că, reclamantul ***** nu a justificat pretențiile de compensare a dobânzii de întârziere (116,37 euro) și a prejudiciului moral (100000), în contextul în care executarea a avut loc într-un termen de 1 lună și 12 zile și nemijlocit, fără aportul reclamantului în vederea accelerării procedurii de executare, prin recepționarea scrisorii expediate și comunicarea datelor bancare necesare. Invocă că, pretențiile privind obligarea Guvernului la transferarea sumelor bănești, deja expediate la contul special deschis reclamantei, sunt străine obiectului Legii nr. 87/2011, reclamanta urmând efectiv să-și ridice resursele financiare de la contul respectiv.

8. *În ședința de judecată*, reclamanta *****fiind citată legal despre data, ora și locul ședinței de judecată, nu s-a prezentat, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

9. *În ședința de judecată*, reprezentantul Ministerului Justiției, Vicol Alexandru, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată, pe motivele invocate în referință.
10. *În ședința de judecată*, reprezentantul pârâtului Guvernul Republicii Moldova, fiind citat legal despre data, ora și locul ședinței de judecată, nu s-a prezentat, astfel instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa sa.

Aprecierea instanței de judecată.

11. Analizând motivele acțiunii înaintate, criticile formulate la aceasta, examinând probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează speța, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, instanța de judecată va respinge cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată
12. Din textul art.130 alin. alin. (1), (2), (3) Cod procedură civilă, rezultă că ”*Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei*.
13. În temeiul art. 239 Cod de procedură civilă, ”*Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată*.
14. Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) din același Cod, ”*La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) din același articol, ”Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii*.”
15. Conform art. 1998 alin. (1), alin. (2), alin. (3) Cod civil ”*Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege*.”
16. În articolul 2036 alin. (1), alin. (2), alin. (3) Cod civil este consacrat că, ”*În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în*

lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege."

17. În articolul 2037 alin. (1), alin. (2), alin. (3) Cod civil este reglementat că, "*Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului*."
18. Conform art. 1 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, *"Scopul prezentei legi este crearea în Republica Moldova a unui remediu intern eficient de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei şi a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti. Aplicarea şi interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislaţiei naţionale, a prevederilor Convenţiei europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi a jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului*."
19. Din conținutul art. 2 alin. (1)-(3), (6), (7) din aceeași Lege rezultă că, *"(1) Orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti poate adresa în instanţă de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări şi repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condiţiile stabilite de prezenta lege şi de legislaţia procesuală civilă. (2) Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant). (3) Prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se repară indiferent de vinovăţia instanţei de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărîrilor judecătoreşti sau a instituţiei de stat debitoare. (6) Mărimea reparaţiei prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la*

judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se stabileşte de instanţa de judecată în fiecare caz în parte, în funcţie de circumstanţele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum şi de pretenţiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanţei de judecată şi a autorităţilor relevante, de durata încălcării şi de importanţa procesului pentru reclamant. (7) Organul care reprezintă statul în instanţă de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei."

20. În temeiul art. 4 alin.(1) al Legii nominalizate, "*Sarcina probaţiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiţiei, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare şi suportarea costurilor şi cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului*."
21. Instanța de judecată subliniază că dreptul la executarea hotărârilor judecătorești într-un termen rezonabil reprezintă o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Astfel, acest drept nu se limitează doar la obținerea unei hotărâri, ci include și obligația statului de a asigura executarea efectivă și promptă a acesteia, într-un termen rezonabil, de către autoritățile competente.
22. Asupra cauzei, instanța de judecată a stabilit situația de fapt potrivit căreia, prin Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024, pronunțată în cauza "Borisova vs Republica Moldova" (37190/19), s-a decis ca Guvernul Republicii Moldova să achite Nadejdei Borisova suma de 1500 euro prejudiciu moral și 250 euro pentru costuri și cheltuieli (sume convertite în lei moldovenești conform ratei de schimb aplicabile la data efectuării transferului). (f.d. 43)
23. Potrivit pct. 9 din Regulamentul cu privire la procedura de executare a hotărîrilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Nr. HG889/2016 din 20 iulie 2016 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedura de executare a hotărîrilor și deciziilor Curții Europene a Dreptu a Drepturilor Omului "*Agentul Guvernamental informează beneficiarul despre intrarea în vigoare a hotărîrii sau deciziei Curții și solicită prezentarea setului de acte necesare pentru achitarea sumei băneşti, care va conține: 1) acordul privind transferarea sumelor băneşti la un cont special deschis în acest scop de Ministerul Finanţelor, semnat de către beneficiar; 2) copia actului de identitate; 3) cererea beneficiarului cînd acesta solicită transferul sumei băneşti la un alt cont, decît cel special deschis în acest scop de Ministerul Finanțelor; 4) procura autentificată notarial în cazul în care beneficiarul acționează prin intermediul altei persoane și copia actului de identitate a persoanei împuternicite*."
24. Pct. 10 din același Regulament reglementează că "*Dacă beneficiarul este persoană fizică, sumele băneşti nu pot fi achitate altei persoane, decît celei desemnate în mod expres de Curte, cu excepția cazului cînd acesta împuternicește altă persoană cu acest drept, și a cazurilor prevăzute la pct.18*."

25. La pct. 12 din Regulament este reglementat că ”*Suma bănească se transferă pe un cont special deschis în acest scop de către Ministerul Finanțelor pe numele beneficiarului într-o bancă comercială. Comisionul băncii se achită de către Ministerul Finanțelor. Banca comercială în care va fi deschis contul special pentru transferul sumei băneşti se stabileşte de către Ministerul Finanțelor.* ***Hotărîrea sau decizia Curţii se consideră executată din momentul înregistrării sumelor băneşti în contul special***.„
26. Pct.18 subpct. 5 din același Regulament prevede că, ”*Plata sumei băneşti, poate fi făcută altei persoane decît cea desemnată de Curte în următoarele cazuri: dacă beneficiarul desemnat de către Curte nu poate fi găsit sau contactat sumele se plasează într-un cont bancar special deschis pe numele beneficiarului și se păstrează timp de 3 ani*”.
27. În speță, s-a stabilit că, la data de 13 decembrie 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a expediat în adresa Nadejdei Borisova scrisoarea nr. 06/11061, prin care a informat-o că Guvernul trebuie să-i achite 1500 de euro pentru prejudiciul moral și 250 de euro pentru costuri și cheltuieli, sume care vor fi convertite în lei moldovenești conform ratei de schimb aplicabile la data efectuării transferului, existând două modalități în acest sens: (1) transferul sumelor acordate pe numele reclamantei într-un cont special deschis de Ministerul Finanțelor la Moldova-Agroindbank, fără perceperea comisionului bancar, condiționat de prezentarea acordului reclamantei și a copiei unui act de identitate valabil, precum și, după caz, a procurii autentificate notarial și a actului de identitate al persoanei împuternicite și (2) transferul sumelor într-un cont deschis la o altă instituție bancară, pe numele reclamantei sau al unei persoane împuternicite, caz în care toate costurile aferente transferului vor fi suportate de aceasta, fiind necesară și furnizarea datelor bancare corespunzătoare.(f.d. 32)
28. S-a stabilit că, scrisoarea Ministerului Justiției nr. 06/11061 din 13 decembrie 2024, adresată Nadejdei Borisova a fost restituită cu mențiunea „nereclamat”, astfel, se constată că reclamanta nu a dat un răspuns scrisorii, nu a prezentat setul de acte necesar pentru achitarea sumei de 1750 Euro. (f.d. 11, 34)
29. S-a mai stabilit că, la 09 ianuarie 2025, Ministerul Justiției a expediat în adresa Ministerului Finanțelor scrisoarea nr. 06/327, prin care a comunicat că, în scopul asigurării executării în termen a hotărârii CEDO, este necesară transferarea, până la 12 martie 2025, a sumelor acordate reclamantei la un cont bancar special deschis pe numele Nadejdei Borisova, în temeiul pct. 18. subpct. 5) din Hotărârea Guvernului nr. 889/2016 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedura de executare a hotărârilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului.(f.d.35-36)
30. S-a constatat că, potrivit ordinului de plată nr.104 din 24 ianuarie 2025, în contul bancar special deschis pe numele Nadejdei Borisova, a fost transferată suma de 33942, 13 lei, cu destinația plății/ Hotărârea Cedo nr. 37190/19 din 12 decembrie 2024, în favoarea Nadejdei Borisova, în sumă de 1750 euro, conform Legii 181/2014.

31. Așa fiind, se constată că, din data adoptării Deciziei CEDO, la 12 decembrie 2024, aceasta a fost executată la data de 24 ianuarie 2025.
32. În circumstanțele concrete ale speței, stabilite cu certitudine pe parcursul examinării cauzei, instanța de judecată va respinge ca neîntemeiate argumentele reclamantei că nu are niciun drept Guvernul Republicii Moldova, prin careva Regulamente, să-i dea careva indicații unde și cum să fie transferată suma adjudecată prin Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024 și că reclamanta decide unde, cum și în ce mod pot fi transferate sumele bănești, adjudecate prin Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024.
33. De asemenea, având în vedere că, prin scrisoarea nr. 06/11061 din 13 decembrie 2024, Ministerul Justiției a solicitat reclamantei rechizitele bancare și alte acte necesare, însă scrisoarea s-a returnat cu mențiunea ”nereclamat” și având în vedere că, pentru a asigura executarea în termen a hotărârii CEDO din 12 decembrie 2024, sumele bănești adjudecate prin hotărâre au fost transferate la contul special al reclamantei deschis de către Ministerul Finanțelor, instanța de judecată va respinge ca neîntemeiate alegațiile reclamantei cu privire la faptul că, pentru a deschide un cont special de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova este obligatoriu acordul beneficiarului privind transferarea sumelor bănești la un cont special, deschis de Ministerul Finanțelor, semnat de către beneficiar.
34. Pentru a se pronunța astfel, instanța de judecată nu va ține cont de argumentul reclamantei că nu a semnat niciun acord cu privire la transferul sumei de 1750, 00 euro la un cont special, deschis de Ministerul Finanțelor, or, se reiterează că, reclamanta *****nu a comunicat Ministerului Justiției setul de acte necesar pentru achitarea sumei de 1750,00 Euro.
35. Întreaga argumentație duce cu evidență la concluzia că pretenția cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului reclamantei *****la executarea în termenul legal a Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024 este neîntemeiată și se respinge.
36. Constatând faptul efectuării transferului sumei de 1750,00 euro pe contul special al reclamantei Borisova Nadejda, deschis de către Ministerul Finanțelor, instanța de judecată statuează asupra netemeiniciei pretenției cu privire la obligarea Guvernului Republicii Moldova de a transfera suma de 1750 euro, adjudecată prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024.
37. Prin acțiunea promovată, reclamanta a pretins că, dobânda de întârziere pentru neexecutarea Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024, urmează a fi calculată reieșind din rata dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei de întârziere, plus trei procente, calculând pentru perioada 23 octombrie 2024 - 18 decembrie 2024 o dobândă de întârziere în sumă de 116,37 euro (1750 euro : 100 = 17, 5 euro x 6,65 % = 116,37 euro).
38. Instanța de judecată va reține ca întemeiate raționamentele Ministerului Justiției că reclamanta ***** nu a justificat pretențiile de compensare a dobânzii de întârziere (116,37 euro) și a prejudiciului moral (100000), în contextul în care executarea a

avut loc într-un termen de 1 lună și 12 zile și nemijlocit, fără aportul reclamantei în vederea accelerării procedurii de executare, prin recepționarea scrisorii expediate și comunicarea datelor bancare necesare.

39. Fiind o pretenție subsecventă pretenției principale și nefiind constatată încălcarea dreptului reclamantei la executarea în termen rezonabil a Deciziei CEDO din 12 decembrie 2024, pe cale de consecință, instanța de judecată va respinge ca neîntemeiată și pretenția cu privire la încasarea din bugetul de stat al Republicii Moldova în beneficiul reclamantei a sumei de 116, 37 euro cu titlu de prejudiciu material (dobânda de întârziere) și a sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral.
40. Criteriile enunțate de Curtea Europeană pentru a evalua dacă o procedură a fost sau nu rezonabilă, din perspectiva duratei, sunt: complexitatea cauzei, comportamentul părților, comportamentul autorităților și miza procedurii pentru partea interesată (König împotriva Germaniei, par. 99; Neumeister împotriva Austriei, par. 21; Ringeisen împotriva Austriei, par. 110; a se vedea, de asemenea, Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), par. 67; Pedersen şi Baadsgaard împotriva Danemarcei, par. 45 a se vedea, printre altele, Frydlender împotriva Franţei (MC), nr. 30979/96, pct. 43, CEDO 2000-VII).
41. Cu privire la cel din urmă aspect, instanța de judecată este de acord cu argumentele pârâtului Ministerul Justiției că, complexitatea cauzei se manifestă prin problematica executării deciziei CtEDO din 12 decembrie 2024, din considerentul imposibilității identificării datelor reclamantei *****; comportamentul autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești se caracterizează prin conduita Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor, care a fost una conformă cu legislația în vigoare și nu a relevat indici privind lipsa de diligență, decizia fiind executată prompt; miza (interesul) pentru reclamant nu a fost argumentată în acțiune, resursele financiare fiind disponibile de a fi extrase de pe contul respectiv, în decurs de 3 ani.
42. Pe aceeași axă conceptuală, instanța de judecată subliniază că, potrivit Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului nu operează automat, ci este condiționată de probarea cumulativă a existenței unei încălcări a dreptului la executare într-un termen rezonabil și a unui prejudiciu efectiv suferit. Or, reclamanta nu a dovedit în mod concret care prevederi legale ar fi fost încălcate de către autorități și nu a demonstrat neexecutarea hotărârii CEDO din 12 decembrie 2024, existența unui prejudiciu material sau moral real.
43. Se reține că, repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea termenului rezonabil a executării hotărârii se face doar în măsura în care se constată o atare încălcare și doar dacă ar fi fost confirmată o legătură de cauzalitate între dreptul încălcat şi prejudiciul pretins.
44. Potrivit art. 2 alin.(7) din Legea citată, organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției.

45. Instanța de judecată apreciază întemeiat argumentul Guvernului Republicii Moldova, că în speța dedusă judecății, reclamanta nu a demonstrat, în concret, care sunt drepturile vătămate prin activitatea Guvernului, în calitate de autoritate administrativă.
46. Prin prisma normelor de drept civil citate *supra*, instanța de judecată statuează că, componența delictului civil include următoare elemente: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția. Se accentuează că, prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial ale faptei ilicite. Pentru a fi angajată răspunderea unei persoane, este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport de cauzalitate, în sensul că acea faptă a provocat acel prejudiciu. Vinovatul răspunde pentru faptele sale cu vinovăţie (sau fără vinovăție în cazurile expres prevăzute de lege), adică va repara prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.
47. În speță, dat fiind faptul că instanța de judecată nu a constatat încălcarea dreptului reclamantei la executarea în termen rezonabil a Deciziei CEDO din 12 decembrie 2024, instanța de judecată nu va constata fapta ilicită a Ministerului Justiției, pe cale de consecință, în speța dedusă judecății, nu se reține întrunirea elementelor răspunderii civile delictuale.
48. În conformitate cu art. 98 alin. (2) Cod de procedură civilă ”*În caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecat*ă.”
49. Potrivit pct.1.2.3. din Anexa nr. 2 din Legea taxei de stat, se scutesc de taxa de stat în instanţele de judecată: În acțiunile privind încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a documentelor executorii și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare.
50. Prin prisma normelor citate, reclamantul *****este scutită de la plata taxei de stat.
51. În conformitate cu art. 236, art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de *****împotriva Guvernului Republicii Moldova și Ministerului Justiției al Republicii Moldova, privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen legal a hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 decembrie 2024, obligarea Guvernului Republicii Moldova de a transfera suma adjudecată și repararea prejudiciului material și moral, ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Russu Natalia**